

[Jørgen Otsen.]

tror jeg, at en Lov som denne vil bevare sin Berettigelse langt frem i Tiden, thi i en Tid som den, vi lever i, med dens Uro og Usikkerhed, en Tid, hvor Vanskelighederne taarner sig op, kan der ikke være Tvivl om, at Loven mere end nogen Sinde har sin Berettigelse. Alt imedens Krigen til Søs gør vore Forbindelser med Omverdenen vanskeligere, gøres ogsaa vore Afsetningsmuligheder, vor Eksport og dermed vor Indtjeningssevne, det, der hidtil har betinget vor høje Levestandard, stadig mindre. Vi vil i den kommende, paa fremmed Valuta fattige Tid faa Brug for al vor Evne, alle vore Kræfter for at holde Hjulene i Gang, og derfor vil enhver Foranstaltning, der kan tjene til at give Beskæftigelse og Fortjeneste og derved bidrage til at afhjælpe den truende store Arbejdsløshed, der saa sandt allerede nu er alt for stor, virke opmuntrende paa Erhvervslivets Udøvere. Til disse Foranstaltninger hører ogsaa det foreliggende Lovforslag, og derfor hilser jeg det med Glæde.

Den gamle Lov har, saa vidt jeg ved, virket fuldt ud efter sin Hensigt; det gælder baade Industri og Haandværk. Da Loven i Marts 1939 sidst var til Behandling i dette høje Ting, forelaa der Forslag om at forhøje det Beløb, som der kunde ydes Laan af til Haandværket, fra 2 Mill. til 4 Mill. Kr., og dette er blevet hilst med stor Tilfredshed i Haandværkerkredse. Igennem Aarene har mange Haandværkere baade i Byerne og paa Landet nydt godt af Loven, og ogsaa den i 1939 vedtagne Lettelse for Laans Anvendelse til Sanering ved Haandværksvirksomheder med for store Gældsbyrder har fundet Anvendelse i mange Tilfælde.

Jeg haaber, at Administrationen stadig har Opmærksomheden henvendt paa, at de efter Loven ydede Laan ikke anvendes paa Steder, hvor de kan paaføre bestaaende indenlandske Virksomheder en usund Konkurrence. Det maa og kan ikke være saaledes, at mindre dygtige og kvalificerede Laantagere faar Støtte til i givet Fald at oprettholde en Smudskonkurrence til Skade for sunde og dygtigt ledede Foretagender. Loven paabyder da ogsaa direkte, at noget saadant ikke maa ske.

Af de Bilag, som ledsager Lovforslaget, fremgaar det, hvor store Beløb der er andraget om, og hvor store Beløb der er bevilget. Man hæfter sig ved et Gennemsyn uvilkaarligt ved de mange Afslag, der er givet. Jeg vil dog gaa ud fra, at der kun er givet Afslag, hvor der har foreligget tungt vejende Grunde herfor; Industriens og Haandværkets Repræsentationers Deltagelse

i Afgørelserne er mig en Borgen for, at man har handlet forsvarligt. Imidlertid kunde jeg tænke mig, at de Forhold, som nu gør sig gældende for vore Erhverv, kunde føre til, at man ved Bedømmelsen af eventuelle nye Andragender maa anlægge et videre Syn, uden at man derved kommer til at forsynde sig mod Bestemmelserne om usund Konkurrence til allerede bestaaende Virksomheder.

At den højtærede Minister ikke har kunnet gaa med til en Forhøjelse af de i Lovforslagets §§ 13 og 16 anførte Beløb, nemlig i § 13 150 000 Kr. til Fremme af Bestræbelser for Indvinding af nye Omraader for dansk Produktion og i § 16 200 000 Kr. til Fremme af Eksportmulighederne for danske Produkter, beklager jeg, men jeg hilser med Tilfredshed, at den højtærede Handelsminister har erklæret sig villig til, for saa vidt det maatte vise sig nødvendigt, at søge Rigsdagens Tilslutning til Forhøjelse af det Beløb paa 200 000 Kr., der stilles til Raadigheds § 16. Der blev fra flere Sider under Lovforslagets Behandling i Folketinget fremsat Ønske herom, navnlig ogsaa af min ærede Partifælle Hr. Boeck-Hansen. De to Omraader, som de nævnte Paragraffer vedrører, tror jeg, mange erhvervsdrivende tillægger den allerstørste Betydning, og de vil faa stigende Interesse i den kommende Tid. Naar vore gamle Markeder svigter, maa der findes nye; det gælder ikke mindst for Landbruget, men det er nok Handelsfolkene, der skal gaa i Spidsen. Vort Land har altid haft driftige og dygtige Handelsfolk, som med det rigtige Vovemod turde gaa i Lag med vanskelige Opgaver. Vi har dem ogsaa i Dag. At støtte dem er ikke blot at støtte Personerne og Selskaberne, som de repræsenterer, nej, det er at støtte vort Land, det danske Samfund. Aldrig har dansk Haandværk og Industris gamle Devise: „Nyt Land skal vindes for dansk Industri“ haft større Bud til vore Erhverv end i Dag, og derfor synes jeg, det vil være kortsynet Politik ikke at yde al den Hjælp, man kan.

§ 14, som det ærede Medlem Hr. Fløtkjær berørte, omhandler Eksportkredit til et Beløb af 70 Mill. Kr., og jeg ved, at den har været af vital Betydning for mange, baade store og smaa Virksomheder.

Endelig vil jeg gerne udtale min Anerkendelse af, at Afdragsfristen for de ydede Laan baade for Industriens og Haandværkets Vedkommende forlænges fra 12 til 15 Aar.

At Loven ogsaa den foreliggende Form er af uomtvistelig og stor Betydning,